

De Koning Straal- en Schilderwerken conserveert Sint Servaasbrug in Maastricht

Gezondheidseffect lood onderkennen

De conserveringsconstructie loopt onder de brug door. De loop- en fietsverbinding bovenop de brug bleef tijdens de werkzaamheden geopend

MAASTRICHT – De Sint Servaasbrug stralen en spuiten? Dat is toch een stenen brug? Ja, behalve het stalen hefgedeelte. Duizenden voetgangers en fietsers maken er dagelijks gebruik van. Ook gedurende de werkzaamheden. De Koning Straal- en Schilderwerken uit het Brabantse Oosterhout bedacht de oplossingen voor het stralen van loodhoudende verflagen terwijl het winkelende publiek op nog geen meter afstand passeert.

De Sint Servaasbrug stamt uit de 13e eeuw. Het is een van oorsprong volledig stenen boogbrug. In de dertiger jaren van de vorige eeuw bepaalde een ingrijpende verbouwing het huidige uiterlijk. Twee bogen werden opgeofferd voor een stalen hefbrug om de scheepvaart meer ruimte te geven. De Koning Straal- en Schilderwerken werd uitgenodigd om in onderaanneming en onder de gegeven omstandigheden een aanbidding te formuleren voor het conserveerwerk. Hoofdaannemer De Klerk uit Werkendam is verantwoordelijk voor de nodige mechanische aanpassingen en reparaties.

Opdrachtgever Rijkswaterstaat stelt hoge eisen. Zo mogen de werkzaamheden de scheepvaart minimaal belemmeren en mag geen loodhoudend grit in het water of teveel stof in de lucht terecht komen. De conserveringsconstructie moest daarom zo dicht zijn dat grit en stof niet naar buiten treden. De hoeveelheid afgezogen lucht is nauwkeurig berekend.

Bovendien is de hoogte van de werkruimte in de conserveringsconstructie beperkt. Dit heeft te maken met de beperkte doorvaarhoogte onder de brug. De scheep-

bouwen en afbreken van de conserveringsconstructie, twee weken per deel gepland. De conserveringsconstructie beslaat de volledige breedte van de brug aan de onderzijde en loopt via de zijkant naar de bovenzijde door zodat ook de hoofddraggers aan de bovenzijde zijn afgeschermd. Het oorspronkelijke weggedeelte is uitgespaard voor doorgaand publiek.

Er is een dwingende arbo-eis van de overheid om erg zorgvuldig om te gaan met het verwijderen van oude loodhoudende verflagen. Loodstof kan bij langdurige blootstelling nogal wat gezondheidsklachten veroorzaken. Projectleider Ed Heesbeen: 'Belangrijk daarbij is om de blootstelling van je medewerkers aan loodstof tot een minimum te beperken. Maar niet alleen van de medewerkers, ook van het passerende publiek, letterlijk dicht op en naast het werk.

Voor onze medewerkers hebben we gekozen voor een systeem van drie decontaminatiezones. Vanuit de schone startsituatie stelt elke zone steeds hogere eisen aan het dragen van pbm's. Dat begint in de eerste zone, onze decontaminatiecabine, met het aantrekken van een schone overall voor eenmalig ge-

'Blootstelling aan schadelijke stof tot een minimum beperken'

vaart moet namelijk vrijwel ongehinderd doorgang kunnen vinden. Daarom is de hefbrug in een hogere stand gezet.

Ook mag het passerend publiek geen milieuhinder ondervinden. En als klap op de vuurpijl: voor de uitvoering van de conservering in twee delen van om en nabij 25 meter lengte, staat, exclusief het op-

bruik óver de eigen katoenen overall. In de volgende zone, dicht bij de werkplek, een tussenruimte waar de blootstelling al iets hoger is, zet men een papieren stofmasker op. Vlak voordat de stralers de afgesloten stofrijke omgeving betreden, zone 3, trekken ze de zwaarste pbm's aan: handschoenen, buitenoverall, wegwerpslofjes

Hoofdmonteur Bedri Pasaoglu met een eenmalige overall aan bij de decontaminatiecabine

en een halfgelaats straalkap. Omgekeerd vindt hetzelfde proces plaats. De medewerkers verlaten de straalruimte en laten direct in zone 3 de stoffige buitenoverall, slofjes, handschoenen en straalkap achter. Dit om te voorkomen dat medewerkers loodhoudend stof buiten de constructie slepen. In de tussenruimte trekt men de eenmalige overall uit en doet men het papieren stofmasker af. Vervolgens gaan ze weer naar de decontaminatiecabine waar ze eventueel binnengedrongen stof in haren, oren en onder nagels afdouchen. Stof kan namelijk gemakkelijk aan handen blijven hangen bij het uittrekken van slofjes en handschoenen. Te allen tijde moeten we voorkomen dat medewerkers met vervuilde handen koffie gaan drinken of brood gaan eten. Het vervuilde water bij het wassen wordt opgevangen en gefilterd.'

Behalve deze maatregelen worden de medewerkers getest op de hoogte van het loodgehalte in het bloed. Met de periodieke bloedmetingen monitort De Koning de gevaren voor de gezondheid. Bijko-

Stralen en spuiten vindt hier plaats terwijl het wandelend publiek op een meter afstand voorbij loopt

mend effect is dat medewerkers zich er beter van bewust zijn niet onverschillig met loodstof om te gaan.

Om te voorkomen dat loodhoudend stof buiten de constructie terecht komt, is de gehele constructie geseald met krimpfolie. Daar waar direct contact bestaat met de openbare weg, is de constructie extra afgezet met houten beplating. Uitvoerder Ad de Rooij: 'Binnen de constructie zou door het stralen

En omdat de naaldhakken van voorbijlopende vrouwen wel eens klem kwamen te zitten in de gaatjes en spleten van de tijdelijke loopvoorziening, hebben we een dakdekker een dichte voorziening aan laten brengen. Ook vragen deze werkzaamheden nogal wat ruimte rondom de brug. Bestaande parkeerplaatsen moeten tijdelijk wijken. Door wat in te schikken konden we een restauranthouder wat terrasruimte teruggeven.'

'Ervoor zorgen dat medewerkers niet onverschillig met loodstof omgaan'

veel druk worden opgebouwd als we de lucht niet af zouden zuigen. Doe je dat niet dan zou loodhoudend stof alsnog via kieren ontsnappen. Door de afzuiging realiseren we een constante onderdruk situatie. Zo voer je het stof af door het in filters op te vangen.'

Tijdens het werk is ook een goede relatie met omwonenden en passanten van belang. De Rooij: 'Bijvoorbeeld door de overlast zoveel mogelijk te beperken, ook al sta je in je recht. Omdat omwonenden nogal last hadden van het geluid van klepperende planken van vlonders, veroorzaakt door lopende en fietsende voorbijgangers, hebben we die planken vastgelegd.

Veel georganiseer dus als gevolg van de opgelegde tijdsdruk, van het aanwezig publiek en van het organiseren van de juiste veiligheidsmaatregelen. Je zou bijna de applicatie zelf vergeten.

Projectleider Ed Heesbeen: 'Opdrachtgever Rijkswaterstaat (RWS) liet ons vrij in de keuze van het conserveringssysteem, in dit geval van International Paint. In het prestatiebestek van RWS staat een levensduurverwachting van 20 jaar geformuleerd. Het is aan ons om op papier de kwaliteit van het verfsysteem aan te tonen. De keuze is bepaald op grond van de voor ons bewezen kwaliteit en ervaring uit het verleden.'

Op deze foto is het midden in de week en nog erg vroeg maar op de Sint Servaasbrug is het soms net zo druk als in de Kalverstraat in Amsterdam